

**Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
Kž I 790/05
07.06.2005. godina
Beograd**

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: Dragiše Đorđevića, predsednika veća, Slobodana Rašića, Nevenke Važić, dr Gligorija Spasojevića i Gorana Čavline, članova veća, sa savetnikom Aleksandrom Simić, zapisničarem, u krivičnom predmetu protiv optuženog AA, zbog krivičnog dela neovlašćene proizvodnje, držanja i stavljanja u promet opojnih droga iz člana 245. stav 1. OKZ-a, odlučujući o žalbi branioca optuženog AA, izjavljenoj protiv presude Okružnog suda u Jagodini K.br.148/04 od 22.02.2005. godine, u sednici veća održanoj dana 07.06.2005. godine, doneo je

P R E S U D U

ODBILA SE kao neosnovana žalba branioca optuženog AA i presuda Okružnog suda u Jagodini K.br.148/04 od 22.02.2005. godine, POTVRĐUJE.

O b r a z l o ž e n j e

Prvostepenom presudom optuženi AA oglašen je krivim zbog izvršenja krivičnog dela neovlašćene proizvodnje, držanja i stavljanja u promet opojnih droga iz člana 245. stav 1. OKZ-a, pa ga je sud primenom navedenog zakonskog propisa i odredbi članova 5, 33, 38, 41, 42. i 43. OKZ-a osudio na kaznu zatvora u trajanju od jedne godine, u koju kaznu će se optuženom shodno odredbi člana 50. OKZ-a uračunati vreme provedeno u pritvoru od 08.09.2004. do 06.10.2004. godine.

Prema optuženom je na osnovu člana 69. stav 1. i člana 245. stav 5. OKZ-a izrečena mera bezbednosti oduzimanja predmeta shodno potvrdi o oduzetim predmetima OUP-a Svilajnac Ku.br.05-113/04 od 08.09.2004. godine.

Optuženi je obavezan da plati sudu na ime paušala iznos od 3.000,00 dinara i na ime troškova krivičnog postupka iznos od 25.800,00 dinara, sve u roku od 15 dana po pravnosnažnosti presude, pod pretnjom prinudnog izvršenja.

Protiv navedene presude žalbu je blagovremeno izjavio branilac optuženog advokat AB zbog bitne povrede odredaba krivičnog postupka, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, povrede krivičnog zakona i odluke o kazni, sa predlogom da Vrhovni sud ukine pobijanu presudu i predmet vrati prvostepenom sudu na ponovni postupak ili da istu preinači tako što će optuženog oslobođiti optužbe ili mu izreći uslovnu osudu.

Republički javni tužilac je dopisom Ktž.br.939/05 od 16.05.2005. godine predložio da Vrhovni sud odbije kao neosnovanu žalbu branioca optuženog i prvostepenu presudu potvrdi.

Vrhovni sud je održao sednicu veća na kojoj je razmotrio spise predmeta zajedno sa pobijanom presudom koju je po službenoj dužnosti ispitao u smislu člana 380. ZKP-a i žalbom, pa je po oceni žalbenih navoda i predloga, našao:

Žalba je neosnovana.

Prvostepena presuda ne sadrži bitne povrede odredaba krivičnog postupka, niti povrede krivičnog zakona, a na koje povrede Vrhovni sud kao drugostepeni povodom žalbe u smislu člana 380. ZKP-a pazi po službenoj dužnosti.

Sledstveno tome, neosnovano se žalbom pobija prvostepena presuda zbog bitne povrede odredaba krivičnog postupka, navodima da postoji protivurečnost izreke pobijane presude i obrazloženja jer prema žalbenim navodima u izreci presude stoji da je optuženi nabavio radi dalje prodaje 0,96 grama heroina, dok se u obrazloženju presude navodi da je uvidom u potvrdu o oduzetim predmetima utvrđeno da je od optuženog oduzeto 1,9 grama heroina. Ovo stoga što je prvostepeni sud rešenjem K.br.148/04 od 04.04.2005. godine ispravio presudu tako što je navedeno da u izreci presude umesto 0,96 grama heroina treba da stoji 1,96 grama heroina, jer je prilikom izrade otpravka presude došlo do očigledne pogreške u pisanju odnosno kucanju, pa su suprotni žalbeni navodi branioca optuženog ocenjuju kao neosnovani.

Pobijajući prvostepenu presudu zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, branilac optuženog u žalbi ponavlja navode sa pretresa i to pre svega da je optuženi drogu nabavio za svoje potrebe i istom se po oceni Vrhovnog suda u suštini osporava ocena dokaza izvedenih od strane prvostepenog suda.

Iznete žalbene navode branioca optuženog Vrhovni sud ocenjuje kao neosnovane i istima se ne dovodi u sumnju pravilnost utvrđenog činjeničnog stanja.

Ovo stoga, što je prvostepeni sud na osnovu izvedenih i pravilno ocenjenih svih dokaza, bliže označenih u obrazloženju pobijane presude i iznete odbrane optuženog, na nesumnjiv način utvrdio činjenično stanje iz izreke pobijane presude. Po nalaženju Vrhovnog suda prvostepeni sud je dao jasne i uverljive razloge za svoj zaključak da je optuženi predmetne droge i to: heroin i hašiš cannabis sativu neovlašćeno nabavio radi dalje prodaje trećim licima a ne za svoje potrebe, kako se to neosnovano navodi u žalbi. Naime, da je optuženi neovlašćeno nabavio navedene opojne droge radi dalje prodaje trećim licima, prvostepeni sud pravilno utvrđuje na osnovu nalaza i mišljenja veštaka dr BB, iz kog nalaza proizilazi da optuženi nije zavisnik od upotrebe opojnih droga, već da spada u grupu narkomana tzv. probatora, vikend narkomana ili tzv. narkofila za koje je tipično da opojne droge koriste kada ih imaju i ne zapadaju u apstinencione krize, zbog čega za takvu vrstu narkomana nije uobičajeno da sa sobom nosi veću količinu droge, niti je optuženi za vreme boravka u pritvoru imao kruz karakterističnu za zavisnike od upotrebe opojnih droga, zatim obzirom da je heroin bio spakovan u sedam paketića tzv. kvotera, na način koji je uobičajen za dalju prodaju, kao i imajući u vidu raznovrsnost opojnih droga, jer je optuženi istovremeno držao heroin, marihanu i hašiš. Samim tim, suprotni žalbeni navodi branioca optuženog ocenjuju se kao neosnovani.

Prema tome, Vrhovni sud nalazi da je prvostepeni sud pravilno i u potpunosti utvrdio sve odlučne činjenice, kako one koji čine objektivna obeležja krivičnog dela u pitanju, tako i činjenice i okolnosti koje se tiču subjektivnog odnosa optuženog prema učinjenom delu.

Na pravilno i potpuno utvrđeno činjenično stanje, prvostepeni sud je pravilno primenio krivični zakon kada je našao da se u krivičnopravnim radnjama optuženog AA stekla sva zakonska obeležja krivičnog dela neovlašćene proizvodnje, držanja i stavljanja u promet opojnih droga iz člana 245. stav 1. OKZ-a, za koje ga je oglasio krivim, pa se sledstveno tome neosnovano žalbom branioca optuženog pobija prvostepena presuda i zbog povrede krivičnog zakona.

Ispitujući odluku o kazni, a povodom žalbe branioca optuženog, Vrhovni sud nalazi da je žalba i u ovom delu neosnovana.

Naime, prvostepeni sud je pravilno utvrdio sve okolnosti iz člana 41. OKZ-a, pravilno nalazeći da olakšavajuće okolnosti na strani optuženog, a koje su bliže navedene u izreci pobijane presude, imaju karakter osobito olakšavajućih okolnosti, te je primenom instituta ublažavanja kazni - član 42. i 43. OKZ-a optuženog osudio na kaznu zatvora u trajanju od jedne godine, u koju kaznu će se optuženom uračunati vreme koje je proveo u pritvoru od 08.10.2004. godine do 06.10.2004. godine.

Po nalaženju Vrhovnog suda ovako odmerena kazna srazmerna je stepenu društvene opasnosti izvršenog krivičnog dela i stepenu krivične odgovornosti optuženog kao učinioца i sa istom će se u potpunosti ostvariti svrha kažnjavanja propisana članom 33. OKZ-a.

Kako je kazna zatvora u trajanju od jedne godine na koju je optuženi osuđen zbog izvršenja predmetnog krivičnog dela, izrečena primenom instituta ublažavanja kazni iz člana 42. i 43. OKZ-a, kako je to napred navedeno, i optuženom kazna ublažena do granice opšteg zakonskog minimuma do koje se kazna može ublažiti za konkretno krivično delo, to nema zakonske mogućnosti za dalje ublažavanje kazne, pa je samim tim neprihvativljiv predlog iz žalbe branioca za izricanjem optuženom uslovne osude.

Vrhovni sud nalazi da je pravilno prema optuženom, a saglasno odredbi člana 69. stav 1. i 245. stav 5. OKZ-a izrečena mera bezbednosti oduzimanja predmeta shodno potvrdi o privremeno oduzetim predmetima OUP-a Svilajnac od 08.09.2004. godine.

Sa iznetih razloga, a na osnovu odredbe člana 388. ZKP-a, Vrhovni sud je doneo odluku kao u izreci presude.

Zapisničar, Predsednik veća-sudija,

Aleksandra Simić, s.r. Dragiša Đorđević, s.r.

Za tačnost otpravka

Iji